

ZPRAVODAJ

Únor 2023

OKRESNÍ VÝBOR KSČM PRAHA-VÝCHOD

Březen: porady Praha-východ:

Porada aktivu Praha-východ: úterý 7. 3. 2023 od 15 hodin

Jednání OV KSČM Praha-východ: úterý 7. 3. 2023 od 16 hodin

v zasedací místnosti 153, 3. patro, Praha, Politických vězňů 9.

Soudružky a soudruzi,

nejprve mi dovoluňte popřát všem ženám všechno nejlepší k MDŽ. Již v tomto čísle, protože březnové číslo budeme distribuovat až po 8. březnu.

Jsmo po prezidentských volbách, stranu požádal o veřejnou podporu A. Babiš a VV ÚV KSČM aktuálním hlasováním podporu doporučil jako menší zlo; nicméně to nepomohlo a máme tady za prezidenta generála...

A nyní již stručně z jednání OV KSČM Praha-východ, které se konalo 3. 1. 2023.

Probrali jsme informace z vyšších orgánů. Jsou v lednovém Zpravodaji. Důležité bylo prosincové jednání ÚV KSČM, které schvalovalo rozpočet i mediální koncepci. Pro nás platí úkol dokončit kontrolu členské evidence. Zdárně v ní

pokračujeme a vyplněné formuláře od členů máme již od většiny organizací.

Na jednání OV KSČM jsme probírali též stav členů ke konci roku. K 31. 12. 2022 měl okres 25 ZO s celkem 180 členy. V loňském roce byli přijati 3 noví členové. Řada organizací však již početně klesla pod stanovený minimální

počet členů dle stanov, což budeme řešit v průběhu roku, kdy se budeme postupně jednotlivými organizacemi zabývat.

Pak jsme debatovali o prezidentské volbě. První kolo je již za námi a vy jste naše doporučení dostali, volby rozebíráme pak v jiném článku a bude se jimi zabývat i únorový OV KSČM.

Naplánovali jsme výlepy v prvním pololetí. Výlepům se ostatně věnoval i V KV KSČM, takže naše výlepy možná doplní i celokrajské výlepy. Určitě vylepíme plakáty k 1. a 9. květnu obdržené z ÚV, vylepíme je přes firmu Rengl, Technické služby (Čelákovice) a Výlepovou službu. Schválili jsme i vylepení plakátů proti zdražování (popř. jiné, co budou) přes firmu Rengl a Technické služby. Zatím se je nepodařilo v dostatečném množství sehnat a dotisk by byl drahý. Možná bude zaměněno za jiný plakát, (aktuálně se hlasuje o protiválečném). Dále připravíme i plakáty a distribuci přes Rengla a Technické služby k MDŽ. K MDŽ jsme probírali i výběr přáníčka. Také to bude v počtu 250 ks objednáno.

Stranou nezástal ani Zpravodaj a příprava porady funkcionářů, kam chceme začít zvát i hosty. V různém jsme probrali kriticky i Futuru a Naši pravdu, která má rozhodně co zlepšovat. Příští jednání OV bude 7. 2., předtím od 15 h klasická porada funkcionářů.

Od té doby proběhlo i jednání VV ÚV KSČM (13. 1.). Schválena byla 2 stanoviska - KSČM odmítá tzv. obrannou smlouvu s USA (i s grafikou pro sociální síť a s již zmiňovaným plakátem) a KSČM protestuje proti omezování svobody projevu (kauza s. Skály a další).

Byl schválen materiál Informace o zapojení mladých členů KSČM a sympatizantů do činnosti strany a práce s nimi? Bude ale doplněn o zpracování původního zadání (zpracovat systém práce s novými členy a sympatizanty), půjde pak na jednání ÚV KSČM.

Prošla i porada předsedů KV KSČM zaměřená především na krajské volby 2024 – bude 22. února 2022 od 15 h, bude se zabývat předvýběrem kandidátů do krajských zastupitelstev a zahájení přípravy voleb, změně mediálního působení strany a přípravou výročních členských schůzí, okresních a krajských konferencí KSČM.

Byla podána informace o činnosti Centra strategických a teoretických studií KSČM – mezi prioritami pro 1. pololetí 2023 jsou práce na Socialismu v 21. století, podmínky spolupráce na levice, podněty k inovaci programu KSČM, e-časopis Alternativy. Výstupy by se měly více posílat na OV.

Podána byla rovněž Informace o činnosti Institutu české levice. Aktivity narůstají v posledním roce, také zde by se výstupy, ale i pozvánky měly více posílat na OV, akce by měly být online dostupné.

Soudružky a soudruzi,

jak to vypadá, zima rozhodně nekončí. Nezmrazněme, rozhořme plamen naděje nejen v nás, ale i ve společnosti.

Zdeněk Štefek

Prezidentské volby – výsledky

Středočeský kraj – souhrnné informace

Kandidát		1. kolo		2. kolo	
číslo	příjmení, jméno, tituly	hlasy	%	hlasy	%
1	Fischer Pavel	45 661	6,14	X	X
2	Bašta Jaroslav	26 759	3,60	X	X
+4	Pavel Petr Ing. M.A.	301 558	40,59	480 234	63,33
5	Zima Tomáš prof. MUDr. DrSc.	4 494	0,60	X	X
6	Nerudová Danuše prof. Ing. Ph.D.	102 753	13,83	X	X
+7	Babiš Andrej Ing.	232 222	31,25	277 979	36,66
8	Diviš Karel PhDr.	10 277	1,38	X	X
9	Hilšer Marek MUDr. Bc. Ph.D.	19 171	2,58	X	X

Volební komentář

Hlubší změny v politice a ve společnosti, které spustila prezidentská výhra generála Pavla.

Prezidentské volby mohou předjímat změnu režimu v České republice, včetně podobného rozpolcení, které známe spíše ze Spojených států. Míra vypjatých emocí, nenávistí ve společnosti dosáhla vrcholu. Však se na ní také vydatně pracovalo, protože jen velké emoce by dokázaly na Hrad dostat bývalého komunistického rozvědčíka. Nutno dodat, že jeho kampaň byla výborně vedená, zahraniční poradci odvedli skvělou práci.

Na straně druhé platí, že Andrej Babiš nikdy nebyl „prezidentský materiál“, nehodí se na tuto funkci ani psychologicky svou podstatou cholerika a mikromanažera. Strana generála Pavla (či spíše strana zahraničních vojenských zájmů, která si vybrala tohoto důstojníka) měla volby vyhrané dlouho dopředu, protože se jí za vydatné pomoci většiny médií podařilo

přerámovat volby do formy referenda o Babišovi, jak přesně popsal Oskar Krejčí.

Vítězství Babiše by s velkou pravděpodobností nevedlo k rapidně odlišným reálným politickým výsledkům. Andrej Babiš nebyl schopen (a možná ani ochoten, koneckonců, kdo u byznymena očekává lovení bobříka odvahy?) učinit zásadní kroky ani u České televize, jejíž zpravodajství a informování o volební kampani se slušnými slovy nedá komentovat, ani v kauze Vrbětice, a koneckonců ani na evropské úrovni. Téma míru si Babiš uchopil pro druhé kolo, když mu jeho marketéři prozradili, že „jeho“ voliči nechtějí válku, do té doby pro něj nehnul ani prstem.

Lidový humor (užijme si ho, možná je to na dlouhou dobu naposled) okomentoval situaci jako souboj civilní a vojenské rozvědky, samozřejmě s oceněním skvělé kádrové práce KSČ. Zatímco Babiš je podnikatel, zakotvený v ČR (má tu tedy pragmaticky své ekonomické zájmy, což nutně ale nemusí být vždy na škodu) a operuje celý svůj život v modu „co za co“, pak Petr Pavel funguje v modu „dávám rozkazy, plním rozkazy“, jen se u něj měnily ty strany, vůči kterým byl tento jeho modus operandi aplikován. Z hesla „řád a klid“ mi jde mráz po zádech, protože si vybavím buď německé „Maul halten und arbeiten“, nechvalně proslulý „klid na práci“, případně český upgrade Pinocheta. Proč tolik lidí heslo a potažmo generál oslovil?

Jednak je za tím již uvedená nenávisť, pilně a dlouho živená, vůči Babišovi. Médii se podařilo Babiše vykreslit jako nepřijatelnou postavu, jako čiré zlo (k manicheismu v české politice se ještě dostaneme). Nechci podceňovat vliv médií, ale je to jen část vysvětlení. Druhý vystihl Oskar Krejčí, když popisoval chaos v západních společnostech. Letošní Davos to jemně nazval „polykrize“, ale obsah je tentýž: Západ sám sobě způsobuje jednu krizi za druhou, nedokáže je řešit (na Davosu se dokonce hovořilo o krizi demokracie!), občané tuší, že jejich děti se budou mít hůř než oni, staré vzorce se rozpadají, jsou tu nové velmoci... Je toho zkrátka všeho moc a vůbec to nezodpovídá tomu západnímu ideálu, ke kterému se musíme halasně hlásit (trapné heslo „patříme na Západ“ je jen vyjádřením touhy po zakotvení v něčem, co přestává existovat, zoufalé volání po bezpečném bodě ve stále více chaotickém světě). Jenže většina lidí tohle nechce a neumí přijmout, je to pro ně psychicky nesnesitelné. Potřebují narysovaný jasný svět, bez ambivalenci. Kdo jiný by jim měl takovou jistotu, přehlednost dodat, když ne pan řád a klid generál? Touha zakázat, ba co víc zadupat do země protivníka, umlčet, zastřelit ho, je tak nutnou psychickou potřebou – jen pak zase dostane svět smysl, když v něm nebudou tyhle rušivé elementy, které „kazí děti a naši mládež.“ Černá a bílá, dobro a zlo, a svět je jasný a přehledný, stačí jen být na správné straně dějin a vše půjde samo...

Slova neúspěšné kandidátky, mladé a pohledné Nerudové o tom, že Babiš je zlo, tak reflektuje tuto potřebu, zařazuje ji mezi „tu správnou stranu“ a zároveň ukazuje, jak hluboko se do české politiky zadřel havloidní manicheismus. Kde jsou ty časy, kdy byla politika o zájmech jednotlivých

skupin! O výši daní, poskytování veřejných služeb či trhu práce. Jakmile do politiky vstupuje „dobro a zlo“, pak přepínáme do fungování „bezvýhradná podpora x bezvýhradná nenávisť“, což nyní překvapivě zjistil takový Michael Kocáb. Nejde o dohadování se, kompromisy a vyjednávání, jde o boj, zničení, drtivé vítězství. Druhá strana musí být nejen krátkodobě zničena, musí být zcela delegitimizována, ti, co ji podporují, nejsou lidé, jsou to – dezoláti, sráči, russáci, svoloč, musí být vyhubeni z povrchu zemského... jen tak může Dobro zvítězit.

S vítězstvím Pavla se tedy změní politická situace. Jeho vítězství je zároveň dokladem toho, že česká společnost se v míře hysterie, nenávisli a ochoty sáhnout k násilí rapidně přibližuje svému velkému vzoru – USA. V USA už se politické příkopy přelévají do rodinných vztahů, typu „opovaž se domů přivést republikána, nebo kamarad se s tím demokratem a vyženu tě z domu. V ČR má konflikt silnou generační dimenzi a projevuje se ve formě „jestli bude bába volit Babiše, už nikdy neuvidí vnoučata.“ Není překvapivé, že v takové společenské atmosféře v USA roste pravděpodobnost občanské války, podpořená navíc značným rozšířením zbraní mezi obyvatelstvem.

V českých zemích mezi lidmi tolik zbraní není, ale staletími trénovaná schopnost udavačství, lynčů, ostrakizace dostává nové, široké pole působnosti. Projevy vidíme nejen v „diskusích“ např. na Novinkách (nedoporučuji, je to jako prodírat se fekáliemi), ale např. také ve školství, kde roste udavačství ze strany žáků, případně jejich rodičů. Dějiny ČR nabízejí široké pole zkušeností zbavení se protivníků, počínajíc vyhnáním ze země, popravou na Staroměstském náměstí konče, řáděním Bobliga, bachovským absolutismem, či výzvou gestapa, aby Češi tolik neudávali, protože to nestíhají zpracovat. Nyní si tedy otestujeme další fázi tohoto věčného procesu, kdy, slovy politruka z dnes nadmíru aktuální knihy „Říkali mu Terazky“, naši noví uvědomělí budují „nový, spravedlivý řád a kdo to nepochopí, toho zavřou.“

V takové, prorežimními médii opečovávané atmosféře, není možné, aby se kandidát sešel se svými voliči (s těmi dezoláty), je třeba mu v tom bránit. Násilí je nejen možné, je dokonce vhodné, aby Zlo bylo zastaveno. Pokud je „zlému“ kandidátovi vyhrožováno, může si za to sám, kdyby měl názory, postojte jako my, správné, pak by se mu to nestalo! V takové atmosféře je nutné „zlé“ lidi vyhodit z práce a stejně tak je přeci nutné „korigovat“ informace a potírat ty, kteří dějinně stojí na straně kacífů a odmítají být „korigováni.“

Pětikoalice je v tuto chvíli silnější než kdy dříve, protože ovládá všechny mocenské složky (Hrad, obě komory Parlamentu, vládu), většinu médií (o zbytek se postará připravovaný zákon o cenzuře), a také Ústavní soud, (do kterého budou brzy jmenováni noví soudci). Přidejme k tomu pouliční jednotky Milionů chviliek, které lze využít v potyčkách či jako „trénink“, doprovázený pobytům zahraničních vojsk v kontextu slov o „výběrové mobilizaci.“

Česká politická situace je navíc specifická tím, že se jí zcela rozpadly struktury, které by snad mohly být protiváhou pětikoalice. Psát o šardovské sociální demokracii je dnes už trapné. Hnutí ANO s velkou pravděpodobností

stojí před rozpadem, protože členové hnutí do něj nevstoupili proto, aby prohrávali volby. Nemluvě o tom, že ideové zaměření většiny viditelných členů bylo vždy a la ODS, a jakés takés sociální citění hnutí projevovalo jen díky politickému citu svého majitele. Pusto, prázdno, kde nic tu nic, tak vypadá „opozice“ po česku. Postavit něco nového bude úkol nadmíru těžký, a ledaskoho asi napadne, že emigrace je lepší varianta. Leč, nemylme se, procesy jako v ČR (liší se míra hysterie, ochoty použít násilí atd.) probíhají ve většině tzv. západních zemí.

Jakákoliv opozice, která se bude (?) formovat, má před sebou nesmírnou těžkou práci, komplikovanou tím, kolik z jejich možných představitelů skončí v kriminále. Tahle noc nebude krátká...

Ilona Švihlíková

Bez obalu 5/2023 s Kateřinou Konečnou

Prezidentské volby jsou konečně za námi. Alespoň v tomhle ohledu si můžeme všichni trošku oddychnout. Témata, která byla během kampaně upozaděna, by však rozhodně neměla zapadnout. Problémy inflace, cen energií, poklesu reálných mezd a v důsledku toho všeho také rostoucí chudoby jsou tu stále s námi, bohužel, stejně jako asociální Fialova vláda, která se jejich řešení odmítá věnovat. A zastání nebudou mít obyčejní lidé ani v novém hradním pánovi, který již během kampaně přiznal, že ekonomice vlastně vůbec nerozumí a bude tak při projednávání těchto otázek řízen svými poradci a okolím.

V prezidentské kampani se často zmiňovala otázka zbytečného strašení. Situace ve světě i u nás je ale natolik vážná, že podle mě není třeba žádné další strašení nad rámec doložitelných zpráv, aby člověku z politické a ekonomické reality dnešních dní bylo úzko. Jako obrovskou sociální nespravedlnost vnímám informaci zveřejněnou před začátkem Světového ekonomického fóra organizací Oxfam, která se zabývá řešením chudoby. Dle její zprávy se v roce 2022 poprvé za posledních 25 let současně zvýšily extrémní chudoba a extrémní bohatství. Zpráva například uvádí, že více než 95 potravinářských a energetických firem ve světě loni více než zdvojnásobilo své zisky. Celkový objem neočekávaných zisků, kterého firmy dosáhly, činí 306 miliard dolarů, tedy astronomických 6,8 bilionu korun. Z toho 257 miliard dolarů, tedy 84 procent, firmy rozdělily mezi akcionáře, zatímco vyšší náklady byly přeneseny na spotřebitele. S podobně astronomickou bilancí kombinovaného zisku 200 miliard dolarů (4,4 bilionu korun) zakončili loňský rok podle posledních zpráv také energetičtí giganti.

Potvrzuje se tak to, na co upozorňuji a s čím se snažím bojovat již od počátku posledních a současných krizí – covidové, energetické, inflační. Tedy to, že na těchto krizích chudnou nejchudší a nejbohatší naopak dále bohatnou,

místo toho, aby se podíleli na jejich řešení. Úsměvné je také to, že právě k miliardářům, kterým udržování tohoto statu quo vyhovuje, se upíná pozornost s možnými řešeními na akcích typu Světového ekonomického fóra, ačkoliv je jasné, že právě jim stávající situace vyhovuje, když za krizi přece můžou zaplatit ti nejhudší. Ti, co neoplývají zdroji a nemají tak žádný vliv na konečnou cenu surovin. Změna musí přitom jednoznačně přijít odspodu. Tlakem na národní vlády. Tlakem, prostřednictvím kterého musí lidé jasně demonstrovat, že současný stav není dlouhodobě udržitelný a že už zkrátka světoví lídři nechali sociální nerovnost dospět až příliš daleko. Samotná zpráva Oxfamu přitom navrhuje řešení, po kterém já i celá KSČM volá již řadu let. Vyšší zdanění bohatých, bez kterého se směrem ke spravedlivější společnosti bez utrpení zkrátka nemůžeme posunout. A na tuto skutečnost nyní již upozorňují i experti napříč obory. Na paradox vyššího danění chudých ve srovnání s bohatými poukazuje např. sociolog Daniel Prokop, podle kterého daňové změny od roku 2020 pomohly pouze vysokopříjmovým osobám a bohatším regionům Česka.

Právě teritoriální nerovnost je dalším velkým problémem současnosti, kvůli kterému je situace ve zdánlivě srovnatelných zemích výrazně odlišná. Zde jsou opět na vině vlády národních států. A právě u nás proto v řadě ukazatelů dlouhodobě zaostáváme za okolními státy. Podle finančního analytika Pavla Rysky namísto očekávaného propadu cen nemovitostí v „covidových letech“ 2020 a 2021 došlo k rekordnímu meziročnímu nárůstu cen bytů o dvacet až třicet procent. Celkově v součtu za posledních 15 let tak Česko v nárůstu cen bytů předběhlo i Německo, které ještě před dvěma lety hrálo v této statistice prim. Nedostupnost bydlení je tak sice problémem, na který před volbami upozorňují v České republice snad všechny strany, místo řešení na vládní úrovni se ale bydlení pro už nejen pro mladé, ale de facto kteroukoli generaci, stává rok od roku nedostupnějším. Nepříjemným paradoxem přitom je, že zatím co ceny v Česku rekordně rostou, mzdy se zároveň rekordně propadají. Podle OSN je Česká republika čtvrtou nejhorší zemí světa (!) co do růstu reálných mezd. Petře Fialo, jak dlouho budou ještě občané ČR poslouchat povídačku o tom, že v ostatním zemích je situace stejná a vláda v boji s krizí nezmůže nic? Namísto toho se snažíte potírat veškerou kritiku jakýmsi Akčním plánem pro čelení dezinformacím, sami přitom odmítáte zveřejnit kdo se na něm podílel, žádní experti v něm nejsou citovaní a veřejnost zase jen balamutíte a podceňujete se zdůvodněním, že váš velkolepý plán na boj s nepříjemnými zprávami nebude schopna interpretovat. Právě absence jakéhokoliv odborného postoje přitom vzbuzuje čím dál silnější podezření, že vláda s označováním toho, co je či není dezinformace, bude nakládat zkrátka tak, jak se jí to bude hodit. Jde o další potvrzení toho, že nám zde reálně hrozí cenzura všech, kteří si vládu dovolí kritizovat za její asociálnost, její kauzy či její pasivitu. Tohle zkrátka nesmíme dopustit a Fialova vláda se v této věci za každou cenu musí zpovídat.

Nedávno jsem vás v tomto pořadu informovala o demonstracích v Izraeli, kde desítky tisíc lidí protestovali proti vládnímu návrhu na drastickou reformu justičního systému, jež by se tak stal loutkou v rukou nejpravcovější vlády, která se kdy v Izraeli dostala k moci. Nyní se situace významně zhoršila. Izraelští vojáci přepadli Dženín na palestinském Západním břehu a zabili nejméně 9 Palestinců. Izrael na tuto oblast útočí poměrně pravidelně od loňského podzimu, ale tentokrát jde o největší razii za poslední roky.

Napětí v regionu se zvýšilo, neboť mnoho mladých Palestinců se zradikalizovalo v odporu proti izraelské okupaci a vstupují do ozbrojených skupin, jakými jsou Islámský Džihád a Lví Doupě. Současně izraelská vláda, jejíž jeden člen je již dříve odsouzený jako člen židovské teroristické organizace, čelí protestům, které vyvolala kontroverzní návštěva Itamara Ben-Gvira v neznámější mešitě Al-Aksa. Střety u této mešity v minulosti přispěly k vyvolání dvou intifád (povstání), a to v roce 1987 a 2000, po nichž zůstaly tisíce obětí. Nyní hrozí třetí. Kroky nové izraelské vlády velmi znepokojily generálního tajemníka OSN Antonia Guterrese, který zdůraznil, „že právní stát je v srdci dosažení míru“.

OSN označila loňský rok za nejsmrtelejší pro Palestince za posledních 16 let. Izraelci v roce 2022 zabili na Západním břehu nejméně 171 Palestinců a více než 9000 jich zranili. Během útoků zemřely desítky dětí, nejvíce od doby, kdy OSN začalo monitorovat ztráty na životech.

Odkaz na aktuální video naleznete zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=wS0bECaWnFQ>

Připojuji videokomentář k výsledkům prezidentských voleb:

https://www.youtube.com/watch?v=qXk_fKNCgaE

Pod tímto odkazem najdete sestřih debaty na CNN Prima News s R. Šlachtou (Přísaha) a M. Šmardou (ČSSD):

<https://www.youtube.com/watch?v=7IRrKTIifSU>

Na závěr připojuji rozhovor pro Parlamentní listy:

<https://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/-Na-CT-se-chystali-Babis-jim-do-toho-hodil-vidle-Varovani-pro-Smardu-s-Okamurou-727226?fbclid=IwAR3Oo22cfvYq5FaiuWIT-8Qby8A9NvrC2AQ2zmvoXDgQtBus9Ex3Vb6mZg>

Kateřina Konečná

Ze života našich ZO – debata k Naší pravdě

Vážení soudruzi,

přemýšlel jsem, když jsem si dovolil kritizovat způsob prodeje Futury knih a náš týdeník na jednání OV KSČM Praha – východ 3.1.2023, co napsat. Jako hlavní musím připsat, že nejsem novinář.

Jsem normální komunista, kterému jde o to, aby komunismus vyhrával, a věřím, že vyhraje.

Začnu tím, že to není poprvé, kdy mě napadají různé podobné myšlenky uvedené níže.

Snad na úvod by se hodilo napsat, že se s vámi chci podělit o myšlenku, která mě napadla na Štědrý den, když jsem se dozvěděl od své dcery, že mi chtěla koupit k Vánocům knihu v našem nakladatelství, ale Futura tvrdě prosazovala myšlenku do 14 hodin, nebo poštou, tj. navíc 55,-. Dcera to má do budovy KSČM cca 10 minut a pracovní dobu do 15 h. Přesto neuspěla. I proto si myslím, že třetí patro budovy na prodejnu je špatně. Mělo by se zvážit, jestli by se v přízemí budovy nenašly prostory spojené s ulicí, nebo třeba na některém OV v rámci Prahy, krajských měst, nebo spojením s některou firmou. Snad nebyť výše popsané události ani bych týdeník nehodnotil. Stále ale vycházím z toho, že jsme na jedné lodi a máme zájem, aby plula dál. Po prohlídce titulní strany čísla 1/23 si myslím, že pokud tam nemůže být nebo nechceme název komunistický, mohlo by tam být drobné foto, nebo kresba, která by každému normálnímu člověku řekla, co to je. Někdo může namítnout, že to odradí od koupi, ale já budu mluvit o tom, že se bude o nás zajímat, a naopak si jej koupí. K titulnímu článku snad jen tolik, že by se měl najít jiný, a ne dělat propagaci lidem, většinou našim nepřátelům (mám na mysli Pavla). K článkům na straně 2 a 3 snad jen tolik, že Pelé a Miroslav Vacek určitě a naopak foto p. Fialy ne. Každý ho zná a ví, jak nám škodí. Stranu 4 a 5 neřeším, neboť jak jsem napsal v úvodu, nejsem novinář, snad na podporu článků M. Hoření, prostě je rád čtu. K článku o důchodu-je důležité psát, že i když nám zdánlivě důchody zvyšují, vzhledem ke zvyšování životních nákladů je to jen populismus. Zažil jsem to na vlastní kůži v tom, že v 51 letech jsem šel do plného invalidního důchodu s výší 10 500,- a doma 5 nevýdělečných dětí. Od loňského roku mám již starobní důchod 15500,- ale kapitalistické ceny snad ani nemůžou mít pojmenování.

Vyjádřím se k naší předsedkyni a vedení strany. Je dobré, že má stále slovo, ale je třeba, aby i další vedoucí funkcionáři byli více vidět, jak například ukázalo sbírání podpisů na podporu s. Skály. Víím, jak dopadly některé okresy a kraje, ale nepřijímám odpověď", ono to nešlo. Prostě jsou místa v republice, kde si hranou na komunisty nebo nerespektují rozhodnutí vedení strany.

Abych nehodnotil práci okresních a krajských výborů, je nutno se na závěr vrátit k Pravdě. Z jednání v našem okrese víím, že situace není v Pravdě kritická, ale musíme hledat cesty, jak jsem napsal v úvodu. Neměl by být volený funkcionář, který nemá předplatné. Snad by stálo za to zvážit v některých místech, kde jsou třeba zastupitelé, dostat Pravdu mezi lidi jako leták. Měli bychom hledat cesty, jak je třeba dostat do prodejních řetězců, kde nejsme.

Soudružky a soudruzi, nemám patent na rozum, jsou to jen myšlenky komunisty, člověka, který si myslí, že je třeba porazit kapitalismus. Ať žije socialismus!

*Stanislav Šrámek, člen OV KSČM Praha – východ,
člen výboru ZO KSČM Brandýs n/L – Stará Boleslav*

Vážený soudruhu Šrámků,
děkuji Ti za zaslání Tvého mailu.

Dovolím si Ti odpovědět jednak jménem předsedkyně ÚV KSČM K. Konečné, tak i svým. Velice si vážím Tvých podnětných myšlenek, s kterými si dovolím z větší části i souhlasit. Jsem si vědom omezené otvírací doby našeho nakladatelství, které je však kromě pátku otevřeno do 15:00 hod. a domnívám se, že je možnost se s našimi pracovníky dohodnout i na mírně pozdějším příchodu. Pokud tomu tak nebylo, omlouvám se a prosím o informaci. Jsem si vědom i hendikepu umístění prodejny ve třetím patře. Jde však o historickou věc, kdy původní prodejna knih a galerie byla umístěna u vchodu do budovy ÚV KSČM, ale v zájmu pronájmu lukrativnějšímu nájemci byla přemístěna do prostor FUTURA, a. s. ve třetím patře. Je to však již otázka 10-15 let. Dnes už je toto umístění velice problematické vzhledem k dlouhodobým pronájmům těchto prostor.

Na titulní stránce našeho týdeníku je umístěno slovo „levicový“, které odkazuje k jeho orientaci. Bohužel slovo „komunistický“ by asi nebylo natolik výstižné, a umístění například portrétů Marxe, Engelse či Lenina by bylo spíše kontraproduktivní, neboť si zakládáme na tom, že jsme orientováni na levice a dáváme prostor širší politické základně. Zároveň, i vzhledem ke snaze prodat co nejvíce výtisků ve volném prodeji, je už samo slovo „levicový“ omezující. Z hlediska prodeje po doplnění tohoto slova do názvu, došlo k poklesu prodeje řádově o několik stovek kusů měsíčně. Samozřejmě z hlediska obsahu článků jsou názory různé.

Tebou zmiňované vydání našeho týdeníku 1/23 bylo věnováno prezidentským volbám.

Na rozdíl od Tebe se pak domnívám, že bylo věnováno především propagaci kandidátů, kteří jsou v opozici současné pětikoalici, a nikoli propagaci generála Pavla. Fotka premiéra Fialy byla pouze ilustrační vzhledem k obsahu článku.

Naprostou souhlasím s Tvým názorem, že by neměl být volený funkcionář, ba dokonce OV KSČM či ZO KSČM, který by neměl předplacenou Naši pravdu. Snažíme se opakovaně o osvětu v této otázce ve spolupráci se stranickými orgány, ale ne zcela se nám daří.

Jsem velmi rád za Tvůj zájem o kvalitu našeho týdeníku, ale i o jeho šíření v rámci členské základny. Doufám, že se společně pokusíme dále zapracovat na kvalitě našeho týdeníku a zvýšení jeho prodeje.

S pozdravem

Ludvík Šulda, předseda představenstva a ředitel FUTURA, a. s.

**Líbí se Vám náš týdeník? Jeho vydávání můžete podpořit libovolným
finančním příspěvkem na transparentní účet 6351292399/0800**

QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.

PRAVDA
NAŠE

Opět jsme byli s vámi proti vládě!

Komunisté podpořili 21. ledna 2023 další protivládní demonstraci, na které vystoupila také předsedkyně ÚV KSČM a europoslankyně Kateřina Konečná, promluvil i Josef Skála. Díky všem, kdo byli s námi!

Proti omezování svobody projevu

KSČM vyjadřuje obavy z ohrožení vědeckého bádání a omezení svobody projevu. Naše vážné znepokojení směřuje především ke společenskovědním oborům, kde stát stále častěji uplatňuje různé formy zásahů a regulace, včetně represe, a dokonce kriminalizace nositelů názorů, které nejsou v souladu s oficiální politikou. Zejména výklad dějin není, podle našeho mínění, podrobován objektivnímu zkoumání běžnými vědeckými metodami, ale je stále více tendenčně podřizován politickým zájmům a potřebám vládnoucích struktur.

Za svůj komentář v internetovém pořadu je nyní stíhán PhDr. Josef Skála, CSc. Dne 1. února 2023 má být s ním a dalšími obžalovanými u Obvodního soudu pro Prahu 7 zahájeno líčení pro veřejné popírání a zpochybňování válečného zločinu, čímž mělo dojít ke spáchání přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku. Dr. Skála vstoupil do diskuse o zločinu tzv. Katyňského masakru, spáchanému před více než osmdesáti lety. Nepopíral ho, nezpochybňoval, neschvaloval, ani ničím neospravedlňoval. Pouze jako historik vystoupil s hypotézou, a tím přispěl do sporu o jeho interpretaci, což je podstatou metodické skepse. Je zneklidňující, že skutek formou diskusního pořadu je datován dnem 2. července 2020, ale k trestnímu stíhání bylo přistoupeno až v roce 2022. Tedy krátce poté, kdy byla zveřejněna vůle dlouholetého člena komunistické strany Dr. Skály kandidovat s její podporou na prezidenta České republiky. KSČM zdůrazňuje, že zakotvená ústavní práva a svobody jsou navíc garantovány mezinárodními závazky v oblasti lidských práv.

KSČM, která věnuje průběhu zmíněného procesu mimořádnou pozornost, vyšle k jednání své pozorovatele a odborníky. Zároveň odsuzuje nyní probíhající snahy o kriminalizaci svých dalších členů a sympatizantů z politických důvodů.

8. VV ÚV KSČM, 13. 1. 2023

KSČM odmítá tzv. obrannou smlouvu s USA

Bez informování veřejnosti je v současné době dokončována příprava tzv. obranné smlouvy mezi Českou republikou a USA. Tato hanebná dohoda má mimo jiné umožnit pobyt vojenských jednotek USA na českém území. Podepsat tuto vazalskou smlouvu by měla ministryně obrany Jana Černochová pravděpodobně při chystané návštěvě premiéra Petra Fialy ve Washingtonu.

Česká vláda se navíc v rámci své podpory války také rozhodla prosadit uzákonění povinného výdaje na zbrojení ve výši 2 % HDP. Protilidová vláda ODS, KDU-ČSL, TOP09, STAN a Pirátů tyto prostředky hodlá využít na další uplatňování své agresivní vojenské politiky. Příkladem zbytečného vyhazování peněz na zbrojení je záměr pořídit americké bojové letouny F-35. I v tomto případě jde o podlézavost vůči USA, neboť v současné době provozované letouny Gripen jsou pro českou armádu naprosto dostačující.

Pořízení 24 letounů F-35 spolu s dalšími s tím spojenými výdaji přitom přijde České republice a její občané nejméně na 100 miliard korun. Nestydatost takového nákupu bije do očí v souvislosti se současnou krizí, která každým dnem stále více dopadá na většinu občanů naší země.

Komunisté jsou přesvědčeni, že chystané kroky pravicové vlády Petra Fialy jsou dalším útokem na zbytky suverenity České republiky a naprosto zemi podřizují zájmům USA.

Pro občany znamená tato politika nejen další zadlužování země, ale může vést i k ohrožení jejich životů. KSČM zcela zásadně odmítá přítomnost cizích vojsk na území naší republiky.

Komunisté vyzývají občany České republiky, kteří s touto vládní politikou nesouhlasí, aby svůj názor dali veřejně najevo. KSČM společně s dalšími mírovými a protiválečnými organizacemi kromě jiného iniciovala petici odmítající jakoukoli cizí vojenskou přítomnost na území naší země. K jejímu podpisu je zván každý, kdo si přeje mírovou a suverénní republiku. Zároveň KSČM vyslovuje podporu nově vzniklé výzvě „Mír a spravedlnost“, prosazující mírové řešení probíhajícího konfliktu na Ukrajině.

VV ÚV KSČM, 13. 1. 2023

Četli jsme

Česká republika bude ručit majetkem za ukrajinský dluh soukromým bankám a bude po dobu několika let místo Ukrajiny splácet úroky z tohoto

ukrajinského dluhu soukromým západním bankám. Tento závazek podepsala před pár dny v Bruselu Fialova vláda a její ministr financí Zbyněk Stanjura byl za tento čin dokonce odměněn portrétní fotografií na čelní straně bruselského oznámení o půjčce 18 miliard EUR (450 miliard CZK) Ukrajině.

I Slováci mají smůlu. Jejich vláda to podepsala také.

V dnešní analýze si celou půjčku Ukrajině, u které budeme splácet úroky, a ručit, že ji Ukrajina splatí, podrobně rozebereme.

Ukrajina potřebuje 5 miliard EUR měsíčně, aby se nezhroutila, proto potřebuje značné půjčky. Jenže úvěrový rating Ukrajiny je CC (Fitch), což znamená: *vyšoké úvěrové riziko, pravděpodobně dojde k nesplacení dluhu, a při tomto ratingu žádná soukromá západní banka Ukrajině nepůjčí ani vindru.*

Aby se Ukrajina nezhroutila, vymysleli Brusel a Stanjura následující fintu – země EU se za splácení ukrajinské půjčky u bankéřů písemně zaručí a budou za Ukrajinu splácet také úroky z půjčky. Bankéři tak nenesou žádné riziko a 18 miliard EUR Ukrajině rádi půjčí, protože se těší na masné úroky i z českých a slovenských kapes, a mají také jistotu, že v případě nutnosti, když jim Ukrajina dluh nesplatí, zabaví také české (slovenské) lesy, elektrárny, nemocnice a další zbylý státní majetek, a prodají ho v dražbě.

Pro bankéře je to skvělý obchod, pro Čechy a Slováky katastrofa!

V moderní ekonomice platí, že výše splátek státních dluhů roste s inflací. Dnes je navíc inflace vysoká, a tak by i půjčka Ukrajině měla mít vysoký startovní úrok.

O tom, že Ukrajina nebude schopná splácet svůj dluh, jsou přesvědčeni nejen bankéři (Fitch – CC), kteří varují před půjčkami Ukrajině, ale i MMF se sídlem ve Washingtonu. Ten pověřil svého experta Gavina Graye, aby provedl ve dnech 11. až 22. listopadu 2022 inspekci Ukrajiny, a pan Gray po ukončení inspekčních pohovorů do Washingtonu ohlásil: *Válka má nadále ničivý sociální a ekonomický dopad na Ukrajinu. To zahrnuje značnou smrt civilistů, přesídlení více než třetiny populace prostřednictvím migrace nebo vnitřního vysídlení, a kolosální škody na infrastruktuře a výrobní kapacitě. Očekává se, že ekonomická aktivita se stabilizuje v roce 2023 s růstem na úrovni 1 procenta podle základního scénáře po letošním poklesu o 33 procent. Očekává se, že inflace zůstane v průměru zvýšená kolem 25 procent. S pokračující válkou bude Ukrajina i nadále vyžadovat značné vnější financování, aby zajistila dostatečné zdroje pro základní funkce státu a zároveň zachovala ekonomickou stabilitu.*

479 miliard USD (12 bilionů CZK=170 % celého HDP Česka za rok 2021, 240 % HDP Ukrajiny 2021! 2,7 % HDP celé EU) bude podle potřebovat Ukrajina na svou poválečnou rekonstrukci!

Pro srovnání: celý Marshallův plán poválečné rekonstrukce Evropy realizovaný v letech 1948-52 měl hodnotu 13,3 miliardy USD, tedy pouhé 1,2 % HDP USA v letech 1948-52!

Z těchto čísel je naprosto jasné, že není v silách současné EU, ani USA, které se potácí v krizi způsobené politikou Green Deal, a jen s obtížemi jejich

ekonomiky konkurují čínskému vzestupu, aby sumu 479 miliard USD Ukrajině poskytly, bez toho, aby došlo k masovému zbídačení obyvatel EU i USA. Tím spíš, že k této sumě je třeba započítat již vyčleněné prostředky za letošní rok, které dosahují nejméně 50 miliard USD a EUR.

Na závěr listopadové inspekce na Ukrajině MMF nařídil Ukrajině dvě základní opatření – zvýšit výběr daní na předválečnou úroveň a zvýšit úrokové sazby z domácích finančních operací. Tento tlak bankéřů na Ukrajinu, aby vyždímala ze svých obyvatel každou hřivnu, kterou ještě mají, vytvoří brzy situaci, kdy si budou moci Ukrajinci vybrat život v bídě na Ukrajině anebo slušný život v Evropě. Ukrajina tak přijde o miliony obyvatel v produktivním věku, a zbytek populace nebude schopen vytvořit ani předválečné HDP 200 miliard dolarů.

Tím se Ukrajina dostane na úroveň 300 % zadlužení v poměru k HDP a nutně zkrachuje. EU a USA nezbude než převzít dluhy Ukrajiny a zaplatit je, což vyvolá drastické snížení životní úrovně v USA i EU, inflaci a další drahotu.

Tento pohyb Ukrajinců na západ vyvolá značný nedostatek bytů a pracovních příležitostí v Česku i na Slovensku, který bude navíc kulminovat v době kulminace energetické krize a krize způsobené ztrátou obchodních trhů EU v Africe, Americe i Asii ve prospěch USA a hlavně Číny. Celou bídu navíc umocní politika Green Deal, která potřebuje ještě větší investice než rekonstrukce Ukrajiny.

Další peníze ze sociálních transferů ve prospěch chudých obyvatel EU sebere i rozsáhlá zbrojní výroba, která se chystá. Dojde tak zřejmě k sociálním bouřím, dramatickému poklesu porodnosti, a v řadě západních zemí zřejmě i k národnostním a náboženským třenicím.

Vlády Česka i Slovenska by si tak měly uvědomit, že jedině včasný mír na Ukrajině a přísná azylová politika jsou jedinou možnou cestou ze současné krize.

<https://www.michalapetr.com/map-1538-ceska-i-slovenska-vlada-se-zarucily-za-dluhy-ukrajiny-u-banckeru-co-z-toho-plyne/>

Dopis členům knihovny M. Ransdorfa

Hezký den vám všem, členům knihovny Miloslava Ransdorfa. Víím, že Vás oslovuji ve složité době, kdy KSČM již není v PS PČR a slíbená pomoc knihovně tak není a ani nebyla realizována.

Protože ale musíme měsíčně platit 10.000,- Kč za pronájem a nemáme prostředky na zakoupení programu pro evidenci knih, musíme se rozhodnout jak dál.

Na tuto otázku, kterou jsem Vám psala před 5 měsíci, mi odpovědělo 7 ze 43 členů a Ti si přejí zachovat knihovnu. Ostatní se ani nevyjádřili. Také bych si přála, aby knihovna nezanikla. Rozhodně ne v roce, kdy by 15. 2. 2023 oslavil Míla Ransdorf 70. narozeniny. Proto Vám tuto otázku pokládám znovu.

Zároveň mám na Vás velkou prosbu. Tím nejdůležitějším, o co vás chci požádat, je zaplacení dlužných příspěvků na činnost knihovny, protože by se tím splatil dluh na nájemném, které už třetím rokem platíme převážně: já, Karel Růžička, Zdeněk Zbořil, Josef Švarcbek a Zdeňka Lišková.

Příspěvek 1000,- Kč za rok 2021 zaplatilo 13 ze 43 členů, za rok 2022 pouze 8 členů ze 43.

Číslo účtu knihovny pro sponzorské příspěvky a **členské příspěvky** je:

278071348/0300

BIC: CEKOCZPP

IBAN: CZ43 0300 0000 0002 7807 1348

Knihovna Miloslava Ransdorfa vznikla před sedmi lety a za tu dobu se nepodařilo sehnat finanční prostředky na její provoz.

Jsem ochotná, stejně jako celý výbor a někteří členové, pracovat zadarmo, ale bez finančních prostředků na nájemné a program na evidenci knih se neobejdeme. A věřte, že zajistit finanční prostředky od sponzorů je v této době téměř nemožné.

Pokud souhlasíte s tím, aby knihovna nezanikla, zašlete členské příspěvky. Pokud už nechcete být její součástí, dejte mi to, prosím, vědět.

Musíme se rozhodnout, co udělat. Děkuji všem za reakci.

31. 1. 2023

Vzdělávací centrum a knihovna Miloslava Ransdorfa, z.s.

Ing. Helena Ryšavá-výkonná ředitelka

Tel.: 737 458 192 knihovna-ransdorf@email.cz

PS: Pokud chcete být členy, pište také...

Setkání u samovaru...

U příležitosti stého výročí založení Svazu sovětských socialistických republik uspořádal Marxisticko-leninský odborný klub 14. ledna další přátelské sobotní matiné.

Tříhodinovým komponovaným pořadem provázel účastníky Milan Havlíček.

Fotografie, hudební ukázky, videa a dokumenty, které promítal Robert Kvacsikai, zpestřily připomenutí tohoto mimořádného výročí podobně jako ukázka z připravované knihy ke stému výročí úmrtí Vladimíra Iljiče Uljanova (zakladatele SSSR), kterou si připravil přítel autora knihy Jaroslava Matějky, Jiří Horák. *(Kniha s prostým názvem „Lenin“ bude s mnoha zajímavými dodatky a originálním dokumentárním filmem k dostání na*

podzim letošního roku.)

Setkání, mající za úkol přiblížit historii vzniku Sovětského svazu a jeho mimořádný odkaz pro dnešní rozpolcený svět, utvrdilo účastníky v přesvědčení, že lepší svět je možný.

Václav Čermák, vedoucí MLOK

Z historie našeho komunistického hnutí – seriál, 20.část,

První polovina roku 1938

Hned 1. ledna 1938 v deníku agrární strany Venkov vyšel úvodník R. Berana, v němž vyzýval k dohodě s nacistickým Německem. Navrhl, aby henleinovská a Hlinkova strana vstoupily do vlády. Tato provokace vyvolala široké protestní hnutí pracujících.

V reakci na tento postoj pravicových stran navrhlo politické byro KSČ vytvoření široké fronty všech demokratických, antifašistických sil pro udržení demokratického režimu a zachování kursu Československé zahraniční politiky.

Počátkem února se v Ružomberoku konala porada Sudetoněmecké nacistické strany s Andrejem Hlinkou. Byla ujednána dohoda o konkrétních formách spolupráce mezi Hlinkovou slovenskou ľudovou stranou a henleinovci.

V Praze se v polovině února konal celostátní sjezd Společnosti přátel demokratického Španělska. Sjezdu se účastnili delegáti z 80 měst a obcí a zástupci 50 kulturních organizací.

Vojenské jednotky hitlerovského Německa obsadily 11. března Rakousko a 13. března nacistická vláda v Berlíně vyhlásila připojení Rakouska k Německu. Byl to první krok k ovládnutí střední Evropy a připojení Rakouského území se stalo strategickým nástupištěm k obsazení Československa.

V těch dnech vydala KSČ leták, v němž protestovala proti násilnému obsazení Rakouska hitlerovským Německem.

Následně sovětská vláda navrhla západním mocnostem jednání, které by přijalo účinná opatření proti agresi. Velká Británie však její iniciativu odmítla a ani Francie ji nepodpořila.

30. březen 1938 - kluby komunistických poslanců a senátorů předložily vládě memorandum, které požadovalo okamžité přijetí účinných opatření proti rozpínavosti fašistů v pohraničních oblastech českých zemí.

V Bratislavě se ve stejný den konala demonstrace studentů proti fašismu na obranu republiky.

Koncem března byl Henlein v Berlíně instruován Hitlerem, co má dělat. Měl klást československé vládě nespílitelné požadavky a vyhnout se jakékoli dohodě s ní.

Ministerský předseda Hodža zahájil se Sudetoněmeckou stranou (Sudetendeutsche Partei – SdP) jednání o řešení německé otázky v Československu.

V polovině dubna vydal Ústřední výbor KSČ provolání, v němž vzdal dík německým komunistům a antifašistům v Československu, kteří v přední linii hájili mír, svobodu a hranice republiky.

Hitler na poradě s generálem Keitelem rozpracoval podrobněji plán útoku proti Československu nazvaný „Fall Grün“ (Zelený případ).

V závěru dubna se v Karlových Varech konal sjezd Sudetoněmecké strany, na němž Henlein vyhlásil okamžité požadavky. Požadoval plnou autonomii Sudet, velké výsady pro Němce na celém území Československa, svobodu hlásání nacistické ideologie, zrušení spojeneckých smluv se Sovětským svazem a Francií a další. Požadavky byly vypracovány v přímé spolupráci s hitlerovským Německem a byly součástí stupňování nacistické agrese vůči Československu.

Na prvomájových manifestacích vyjádřily milióny občanů vůli bránit republiku proti Hitlerovi a fašismu.

Z podnětu Levé fronty byl publikován manifest na obranu republiky „Věrní zůstaneme“, který podepsalo více než 300 kulturních a vědeckých pracovníků. Manifest dal podnět k rozsáhlé podpisové akci na obranu Československa před německým fašismem. Do konce září 1938 jej podepsalo více než jeden milión občanů.

V polovině května povolila Československá vláda vytvoření „ochranných“ oddílů Sudetoněmecké strany. Ve skutečnosti šlo o ozbrojené oddíly budované po vzoru nacistických SA, jež měly provádět teroristickou činnost proti komunistům a antifašistům v pohraničí a zastrášovat obyvatelstvo. Oddíly byly tajně cvičeny a vyzbrojovány v nacistickém Německu. (*Jako dnes my cvičíme ty ukrajinské.*) Později (17. září 1938) se z nich vytvořily záškodnické oddíly Sudetendeutsche Freikorps, řízené henleinovci.

V Praze-Libni promluvil (18. května) na schůzi k obecním volbám Klement Gottwald. Jeho projev věnovaný obraně republiky byl otištěn v Rudém právu 20. května pod titulem Nedají nás, když my sami se nedáme!

21.května vyhlásila vláda mobilizaci dvou ročníků zálohy a příslušníků speciálních jednotek a obsadila pohraniční opevnění. Tato částečná mobilizace byla provedena v souvislosti s přesuny nacistických vojsk k hranicím Československa. KSČ plně podpořila mobilizaci ve svém prohlášení Jednota, rozvaha, odhodlanost!

Páté a poslední volby do obecních zastupitelstev v buržoazním Československu přinesly Komunistické straně Československa významné úspěchy především v průmyslových střediscích. V Praze získala oproti posledním volbám o 40 tisíc hlasů více a stala se s počtem sto tisíc hlasů druhou nejsilnější stranou v Praze.

Počátkem června uveřejnil Gottwald v Rudém právu článek nazvaný „O společný postup dělnických stran“, v němž navrhl, aby jednota lidu a dělnické třídy živelně vytvořená v květnových dnech byla podložena společným postupem všech dělnických stran v republice.

Koncem června se v Liberci konaly slavnosti Lidové kultury, kterých se zúčastnilo na 20 tisíc Čechů a Němců. K účastníkům promluvil česky i německy Kl. Gottwald. Slavnosti se staly mohutnou manifestací českých a německých pracujících.

V polovině roku 1938 dosáhl počet členů KSČ 70 tisíc a v podstatě se proti roku 1930 zdvojnásobil.

Milan Havlíček

Jak řeší bytovou krizi v cizině – redakčně zkráceno

KPÖ, Komunistická strana Rakouska, se 26. září 2021 ve Štýrském Hradci stala s 28,9 % hlasů nejsilnější stranou ve městě, má svou starostku, Elke Kahrovou, která začala ihned řešit bytovou krizi skutečně sociálním přístupem. Spíš než o sociálním bydlení hovoří o veřejném bydlení.

Štýrský Hradec (290 000 tisíc obyvatel, druhé největší město Rakouska) je v současnosti jediné město, kde lze obecní bydlení získat snadno. Komunistická strana je internacionalistická strana. Chce svět bez rozdíků. Ať už je původ, náboženství, či vzhled jakýkoliv, důležití jsou lidé.

KPÖ se vždy stavěla proti prodeji a privatizaci veřejného bydlení. I průzkum ukázal, že obyvatelé Štýrského Hradce jsou pro zachování veřejného bydlení. Hradec má nyní cca 12 500 veřejných bytových jednotek kvalitního bydlení. Protože veřejné bydlení musí být nejen dostupné, ale musí být i příjemné k životu. Nájemné nesmí nikdy přesáhnout třetinu příjmů nájemníků. Pokud je nájemné vyšší, město doplácí rozdíl. Zřídilo také dva podpůrné fondy, jeden na zvyšování cen energií a druhý na další výdaje, například školné. Na ně se může kdokoliv obrátit.

Aby bylo možné provádět sociální politiku v oblasti bydlení, je důležité mít dostatek veřejného prostoru a základní služby – školy, školky, domovy důchodců zachovat veřejnými. Proto musí zbývající volný prostor zůstat ve veřejných rukou. Veřejné musí zůstat i dodávky energie.

Bohužel zjišťujeme, že v Rakousku, stejně jako v mnoha jiných zemích, bylo mnoho služeb privatizováno. A některé firmy z toho mají obrovské zisky.

Zbohatnout není pro starostku Kahrovou cílem. Dostává měsíční plat ve výši 8 050 eur. Nechává si 2 000 eur a zbytek platí straně. Volba, která jí vysloužila lavinu kritiky od jejích politických odpůrců, kteří ji ohodnotili jako populistickou a hloupou. „Ale 2 000 eur je hodně peněz,“ namítá Kahrová. „Spousta lidí tvrdě pracuje a nevydělává víc. Nestala jsem se aktivní v KPÖ, abych měla víc než ostatní.“

Poznámka Pavla Posoldy

KSČM prosazuje v bytové politice cílový stav cca 60 komunálních/obecních bytů na 1000 obyvatel. Podle tohoto měřítka by měl mít Graz asi 17 000 komunálních bytů, nyní jich má 12 500. I tak je na tom lépe, než česká města.

Příští rok jsou u nás krajské volby. Pojdme se inspirovat úspěchem rakouských komunistů. Změňme rétoriku. Začněme mluvit o kvalitním bydlení, o veřejném bytovém fondu budovaném s výhledem na desítky let, na ekonomickém principu dlouhodobého hospodaření s kladnou nulou.

V pondělí 23. ledna 2023 proběhla v [Ateliér PV9](#) panelová diskuze s iniciátory výzvy **Mír a spravedlnost** Václavem Hořejším, Janem Kavanem, Matějem Stropnickým a dalšími hosty Leo Luzarem a Janem Májíčkem. Tři desítky diváků na místě podněcovaly svými dotazy zajímavou diskuzi. Záznam z panelové diskuze je na <https://youtu.be/iYAWr2pWatM>

MÍR A SPRAVEDLNOST

I.

Po deseti měsících války na Ukrajině je zřejmé, že zbraněmi tento konflikt, tak jako mnohé jiné, vyřešit nejde. O životy přicházejí další a další lidé, vojáci i civilisté, zejména ukrajinští. Několik milionů lidí před válkou uprchlo za hranice Ukrajiny. Rodiny jsou rozdělené, životy přetřžené, země je pustošena. Města se mění v trosky, elektrárny, mosty, silnice, školy i nemocnice jsou ničeny bombardováním. Nebýt západní pomoci, ukrajinský stát by dávno zbankrotoval.

II.

Ukrajina krvácí. Ačkoli o příčinách války lze vést nekonečné spory, je jasné, že podle mezinárodního práva je za její bezprostřední rozpoutání odpovědné Rusko. Poté, co byly jeho domnělé i skutečné bezpečnostní obavy ignorovány, přešlo Rusko z konfliktního, neúspěšného dialogu diplomatů k fyzickým bojům na území napadeného státu.

III.

Ukrajina je ale zároveň bojištěm střetu, který ji od začátku přesahuje: na její straně je do něj zapojen i Západ, a to především mohutnou vojensko-finanční podporou a uvalenými sankcemi.

IV.

Sankce, které Západ a zejména evropské země na Rusko uvalily, nesplňují očekávání, s nimiž byly přijaty. Ruský postup nezastavily, nezmírnily, a dokonce nijak závatně ani nepoškodily ruskou ekonomiku. Ublížíjí naopak evropským domácnostem a firmám, včetně českých. Evropu a zvláště Česko drtí inflace, na níž má válka významný podíl. Život nás všech se zdražil, a ačkoliv to není příjemné nikomu, těch u moci, kteří nejvíc volají po válce, se zdražování života dotýká nejméně.

V.

Probíhají cvičení, roztácejí se kola zbrojení a jakmile se roztočí, bude stokrát těžší válku zastavit. Šetříme, abychom mohli válčit. Odkládáme investice, abychom mohli válčit. Zadlužujeme se, abychom mohli válčit. Válka si postupně podmaňuje všechna rozhodnutí západních vlád i té naší.

VI.

A právě otevřený válečný střet Západu s Ruskem na území Ukrajiny je tím největším nebezpečím, které dalece přesahuje všechny již existující

ekonomické dopady války. Použití jaderných zbraní si jistě nepřeje žádná strana konfliktu. Je však po letech jako hrozba znovu reálné. Je neuvěřitelné slyšet hlasy, které říkají, že se ani jadernou hrozbou nemáme nechat odstrašit.

VII.

Odmítáme se této logice podřídít. Další pokračování, natož eskalace, války není v zájmu nikoho krom zbrojařského průmyslu, i když se nás mnozí snaží přesvědčit o opaku. Většina válek v historii neskončila úplnou porážkou jedné strany a její kapitulací, jak si ji válečná strana představuje. Většina válek neskončila jako 2. světová válka. Obvykle války končí dříve, a to mírem. Výkřiky typu „ať Rusko odtáhne a bude mír“ nic neřeší, nic takového se samo od sebe nestane.

VIII.

Nevidíme do hlav ruské vládě, abychom znali její plán, nevidíme ale ani žádný plán našich vlastních, západních vlád, včetně té české, žádný plán, který by kamkoli směřoval. Plán zvaný sankce selhal. Chápeme, že je těžké to uznat, ale předstírání, že sankce fungují, nezvyšuje důvěryhodnost našich vlád ani v nejmenším. Plán podpory boje do posledního muže je fanatický a nepřijatelný. A jiný plán není.

IX.

Proto je třeba přimět naši vládu k tomu, aby začala pracovat nikoli pro válku, ale pro spravedlivý mír. Ten se má postupně stát společným požadavkem všech evropských vlád vůči vládám Spojených států a Ruské federace. Především jejich vůle a rozhodnutí Ukrajiny jsou klíčem k budoucímu jednání o míru. Nic takového se ale nestane bez tlaku veřejnosti, nás, lidí.

X.

Jde nám o spravedlivý mír. Mír, k němuž se rády nerady připojí všechny strany konfliktu, mír, který bude garantován všemi relevantními stranami, mír, jehož přesnou podobu neznáme, nemůžeme ji znát a ani ji nemáme chtít znát. Bude předmětem dlouhých a bolestivých vyjednávání. Mír mají samozřejmě dojednat politici se svými diplomaty a experty. Oni vládou, oni ať jednají. My ale požadujeme, aby jednali v zájmu spravedlivého míru. A aby začali jednat okamžitě a v první řadě se zasadili o co nejrychlejší příměří. Proto se ustavujeme jako mírová iniciativa „MÍR A SPRAVEDLNOST“ a vyzýváme českou vládu, aby:

- 1/ ukončila slovní podporu válce a šíření nenávisti vůči kterémukoli státu či jeho představiteli, a potlačování názorů, které válku kritizují,**
- 2/ podnikla veškeré kroky vedoucí k dosažení urychleného příměří, jehož součástí bude i přerušení dodávek zbraní, a poté k jednání o spravedlivém míru, a to se svými evropskými partnery s cílem získat pro mír i vládu USA,**
- 3/ požadovala po ostatních evropských vládách v Radě EU poctivé a**

neustranné vyhodnocení dopadu sankcí uvalených na ruskou ekonomiku a zároveň naopak dopadu těchto sankcí na obyvatelstvo a ekonomiky evropských zemí,

4/ zdržela se jakékoli podpory uvalování dalších sankcí do doby vyhodnocení efektů sankcí již existujících ve smyslu bodu 3, a pokud se prokáže, že jsou pro Rusko neúčinné, kdežto pro evropské země a jejich obyvatelstvo poškozující, požadovala jejich zrušení,

5/ soustředila se na zmírňování dopadů války, inflace, drahoty a sankcí a zajistila skutečnou, účinnou a rychlou pomoc českým obyvatelům a podnikům.

Petiční výbor: prof. RNDr. Václav HOŘEJŠÍ, CSc., vědecký pracovník, Praha
Jan KAVAN, bývalý ministr zahraničí, Praha, PhDr. Matěj STROPNICKÝ, novinář, Praha

Za naším generálem

V sobotu 31. prosince 2022 zemřel ve věku 87 let poslední předlistopadový náčelník generálního štábu armádní generál **Ing. Miroslav Vacek**.

Narodil se 29. srpna 1935 v Kolíně. Po absolvování vojenského gymnázia studoval na Vojenské akademii Antonína Zápotockého v Brně a Vojenskou akademii generálního štábu ozbrojených sil Sovětském svazu.

Do komunistické strany vstoupil v 18 letech. Těsně před listopadem 1989 byl kandidátem Ústředního výboru KSČ a poslancem Sněmovny národů Federálního shromáždění.

Funkci ministra obrany v Adamcově a Čalfově vládě zastával od prosince 1989 do října 1990. Ještě v roce 1990 byl vedoucím záchranné „mise dobré vůle“ v Perském

zálivu s cílem dovést do vlasti československé občany, kteří byli izolováni jako rukojmí v Iráku.

V roce 1991 odešel do zálohy. Za KSČM byl do Poslanecké sněmovny zvolen v roce 1996, poslancem byl do roku 1998 a působil ve sněmovním výboru pro obranu a bezpečnost.

I z titulů jeho knih bylo vždy jasné, na čí straně je: Proč bych měl mlčet; Na rovinu; Život není na povel; Generál studené války; Nemám proč lhát; Teď když

máme, co mnozí chtěli; Úsměvy v barvě khaki; Nejen z vojenského kufru; Celý život v jednom šiku nebo Pravda dnes nevitězí. Měl dar vypravěče i odborníka zároveň. O jeho knihy byl vždy velký zájem veřejnosti.

Celý život se udržoval ve výborné fyzické kondici. Sportoval aktivně i jako veterán. To mu také pomohlo přežít velmi vážné zranění v roce 1997 při pádu ze schodů.

Nikdy nezradil svou přísahu. Každé setkání s ním bylo originální a zajímavé. Pravidelně až do vysokého věku se aktivně účastnil akcí komunistické strany i vlasteneckých organizací. Byl hostem mnoha besed po celé republice. Generál Vacek si byl vědom svých schopností, znalostí i vojenského postavení, a přesto byl k lidem kolem sebe i na setkáních s občany velice vstřícný a milý.

Odešel vzdělaný politik, zkušený velitel, dobrý člověk, komunista.

Milan Havlíček, Zdeňka Hajleková

Nezapomínáme... *redakčně zkráceno*

V sobotu 7. ledna 2023 se na okraji lesa u obce Mirošovice na Kutnohorsku u skromného památníčku uskutečnilo pietní setkání vlastenců, připomínající událost z 10. ledna 1952, kdy zde byla zákeřně zavražděna funkcionářka místního národního výboru, zakladatelka zemědělského družstva, maminka od dvou dětí, komunistka Anička Kvašová. Na přelomu čtyřicátých a padesátých let se aktivně zapojila do kolektivizace české vesnice. Proto se stala terčem útoku lidí, kteří byli nespokojeni s poúnorovými poměry u nás.

Účastníky přivítal úvodním slovem předseda OV KSČM Kutná Hora Jan Klán. Řekl: „Scházíme se na místě, kde byla dne 10. ledna 1952 zavražděna, chladnokrevně zastřelena Anna Kvašová protistátní skupinou Lanštofa. Vraždy se zúčastnili i komplicové Kubelka s Koupilem. Všichni byli v roce 1958 odsouzeni k trestu smrti.

Stanislav Grospič varoval před současnou politickou situací ve společnosti. Zmínil možné nebezpečí přijetí tzv. „náhubkového“ zákona, který by mohl obdobná vzpomínková setkání kvalifikovat jako trestný čin.

Akce se zúčastnili členové Klubů českého pohraničí, Levicového klubu žen a Společnosti Ludvíka Svobody. Byla zakončena položením květin na hřbitově v Úžicích. U hrobu Anny Kvašové krátce promluvil Milan Havlíček.

František Kovář, předseda Stč. KR KČP

Jedním z bodů plánu činnosti našeho OV je i podpora a spolupráce s vlasteneckými organizacemi a organizacemi spolkovými a zájmovými. Proto jsem si řekl, že stránky našeho Zpravodaje zpestřím pozitivní informací, i když nemá s politikou nic společného.

Cestou z prosincového jednání OV mě Zdeňka Hajleková pozvala na předvánoční koncert do Husitského sboru u nás v Čelákovcích. Asi mnozí nevíte, že Zdeňka je dlouholetou členkou boleslavského pěveckého chrámového sboru „Václav“.

A tak jsem se v neděli 11.prosince vypravil na adventní koncert. Byl jsem teple oblečen (lavice v kostele byly vyhřívané), přesto uvnitř chrámu nebylo zrovna příjemně. Proto jsem obdivoval členy orchestru a zpěváky, s jakou pohodou koncert absolvovali.

Po jeho skončení jsem Zdeňku na oplátku pozval na tradiční spolku houbařů, jehož jsem členem, k nám do Čelákovic. Každoročně pořádáme, mimo jiné, Otevírání a Zamykání lesa. Zamykání je tradiční předsilvestrovskou akcí našeho spolku. A tak jsme ve třech, ještě s mým kamarádem Ferkem ve středu 28. prosince dorazili k lávce přes Labe, odkud jsme se s dalšími více než 30 přáteli lesa vydali prozkoumat zbytky lužního lesa Lipovky a jejího okolí. Cestou jsme sbírali všechny houby, které se v tuto vegetační dobu v této lokalitě nalézaly. Putování jsme ukončili v jiřinské hospůdce nad pohárem horkého čaje a chutného guláše, který pro účastníky zajistili pořadatelé. Nad improvizovanou výstavkou hub jsme si popovídali o nalezených úlovcích, jichž se nakonec sešlo téměř 50 druhů. Ale na ty poživatelné, např. na smaženici, by stačily prsty jedné ruky.

A protože účastníci byli spokojeni, pozval jsem je na „Otevírání lesa“, které bývá vždy koncem dubna.

*Vladimír Duník,
Čelákovice*

DOSTALI JSTE SE DO POTÍŽÍ?

Poradíme vám, jak z nich ven!

BEZPLATNÁ PRÁVNÍ PORADNA

Každou první středu v měsíci od 16.00
do 17.00 hodin v místnosti č. 152
ve 3. patře budovy KSČM, Politických
vězňů 9, Praha.

KSČM

Jaroslav Hašek zemřel před 100 lety

Narodil se 30. dubna 1883 v Praze, ze studií na gymnasiu byl vyloučen pro účast na politické demonstraci, učil se drogistou, dostudoval obchodní akademii, Před válkou se v Praze pohyboval v prostředí hospod a kabaretů, psal satiry a humoresky do různých časopisů. Již v prvním roce války přeběhl na ruskou stranu, přihlásil se do čs. legií, ale brzy vstoupil do Rudé armády. Jako komunista byl rudoarmejským politickým komisařem v Simbirsku. Roku 1920 se vrátil do vlasti. V Lipnici u Světlé nad Sázavou začal psát svůj román o Švejkovi. Nad nedokončeným dílem jej zastihla 3. ledna 1923 smrt. V postavě dobromyslného vojáka Švejka zesměšňuje všechny hodnoty starého světa reprezentované rakouskými důstojníky a zesměšňuje válku. Kniha jej proslavila po celém světě.

Únor-výročí

- 2.2.1943 Rudá armáda porazila fašisty u STALINGRADU
4.-11.2.1945 se konala Jaltská konference
15.2.2023 by se dožil 70 let Miloslav Ransdorf
18.-23.2.1929 se konal V. sjezd KSČ
23.2.1903 se narodil Julius FUČÍK, komunistický novinář
25.2.1948 VÍTĚZSTVÍ PRACUJÍCÍHO LIDU

Společenská kronika

V měsíci únoru 2023 slaví významná životní výročí:

Miroslav Bubeník	90 let	Zvánovice	
Jiřina Kudrličková	90 let		Čelákovice
Jindřiška Štiková	80 let		Říčany
Věra Kloudová	90 let		Čelákovice
Jitka Bušková	75 let		Kojetice
Josef Kadeřávek	75 let		Čelákovice

Všem jubilantkám a jubilantům blahopřejeme, přejeme spoustu zdraví, energie a elánu a děkujeme za veškerou odvedenou práci!

S lítostí oznamujeme, že na sklonku roku 2022 opustil řady ZO Odolena Voda soudruh **Jan Podsklan**. Děkujeme za celoživotní práci.
Čest jeho památce!

Josef Čermák